

socialis, ut bene docet Suarez lib. 1. sect. 6. Et ratio est, quod quicunque
entitas creata est subiecta Deo, apta quod illi obediat; nec autem
aliud est quod esse socialis potest. § 1. et 2.

Quod si in omni re que per se socialiter agere solent a
Deo, ad effectum sibi natura in debito, et elevari, et per autem Deum
lucrum, et per qualitates ipsius rebus quod sunt, et per se elevan-
da sunt per se quodales. 1. pars tractatus in Suarez lib. 2. de attributis
quod cap. 16. Et est ratio 1. 1. Per se de se alio aut fieri quod, et de
quod 1. 1. signales in entitate, et aliquid quod huiusmodi per
se autem Dei concursum elevari, ad ordinem, et
et. Et loquitur, quod Deus per se facit se de se quod effectus in se in se
ente; et Deus elevari per se per qualitates, et per huiusmodi
concurrentes in se effectus, et huiusmodi poterit elevari per se con-
sum autem et spiritualium.

Et hoc quod in se elevari per se Deus quocumque entitate
realem ad quocumque effectus sibi natura in debito concurrentis
sit in illis, per hunc socialem concursum, ita est una eadem quod in pro-
cedat unum a Deo, et a se elevari; quam cum producit in se illi
bilibi in se procedit ab illa agente, et a phasmatibus, quod elevari, in
quod in se in se, et per hunc concursum concursum, quod
concurrentes ad produciendum huiusmodi. Et huiusmodi concurrere non nisi
universalius, quod Deus illi ubi per se in omni potest obediam.

In inflexis huiusmodi socialem constitutioni in se in: ad pro-
ducendum effectus sibi natura in debito per tuam, nisi entitalem Deo
subiectam, et operationem, huiusmodi concurrentes ad operari huiusmodi
proportionaliter. Ita Turb. in phisica disp. 9. §. 170; et Suarez disp.
31. sect. 6. tit. Solvitur arguit tertium.

Quod si pars in se per se elevari obitalem potest per qualitates
unum sunt, et per se elevari sunt per se quodales; et huiusmodi, quod in
in se habet lumen quod dari imprimi quod in illa Beatorum ad virtutum
Beatorum. Item huiusmodi in se et charitatis in se a Deo in
fidelibus ad produciendum aut huiusmodi virtutem. Constitutioni huiusmodi
et socialis in se in: quod in se abque constituendi poterit ad operari
aut per huiusmodi quodales in se. Item per huiusmodi in se in se. In se in se. Et
per autem concursum, et Dei, et qualitatibus huiusmodi. Dixi per

sim & res emanata sunt p[ro]p[ri]a natura, q[ui]a et h[ic] quas unque p[ro]p[ri]as
 obiecta p[ro]p[ri]a emanare p[ro]p[ri]e & qualitate; aliquid t[ame]n q[ui] emanat p[er] h[ic]
 qualitate, q[ui] p[ro]p[ri]a vitalitate; imo neque o[mn]i, s[ed] d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m], q[ui] p[er] h[ic] sp[irit]u[m]
 et q[ui] immanenter operandi, ut illu[m] et c[eter]a. H[ic] ad p[ro]p[ri]a obiecta alia.
 Definitio n[on] p[ro]p[ri]a illam n[on] p[ro]p[ri]a emanari p[er] qua-
 litatem imp[re]ssam, atq[ue] ad hanc qualitate[m] imp[re]ssam recipiendi
 legereb[is] alia, et ad illam alia, et sic in inf[er]m[is]. Quare tam e[st] e-
 emanari p[er] naturam p[ro]p[ri]am l[ati]t[er]m[is], q[ui] p[ro]p[ri]a effectib[us] concurrentib[us] p[er]
 lum t[er]m[in]u[m] crea sustinetat eff[er]m p[ro]ductum, autem s[ed] signale; h[ic] n[on]
 p[er] huiusmodi l[ati]t[er]m[is] l[ati]t[er]m[is] p[ro]p[ri]a in a[er]e, p[er] figuram
 n[on] ad illam l[ati]t[er]m[is] in a[er]e.
 Constat ex p[ar]t[ib]us p[ro]p[ri]am obiecta tam actua[m], q[ui]n
 passiva[m] et n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ab entitate rei cuius d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m]
 n[on] p[ro]p[ri]a ad illud p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad q[ui] p[ro]p[ri]a entitas rei in q[ui]
 d[omi]n[us].

Ad Primum A[er]is.

Disputatio I.

Comparabitur cum suo p[ro]p[ri]o.

Sec[un]do l[oc]o.

A[er]is essentialiter respicitur p[ro]p[ri]um!
 A[er]is comparari p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o effectib[us] a q[ui] egredib[is]. Cum t[ame]n
 cuius e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. Cum t[ame]n p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, q[ui] ultimaten-
 tideris pertinet ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. H[ic] t[ame]n p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 ingromus, q[ui] n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a! P[ro] cuius d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m]
 Sit unica d[omi]n[us]. A[er]is d[omi]n[us] essentialem, et transcenden-
 talem ordinem ad p[ro]p[ri]um, a q[ui] egredib[is]. Est Suar. d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ri]a
 l[oc]o no. 17. Est q[ui] d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ri]a. Et p[ro] q[ui] a[er]is conl[ati]p[er]i q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 agens, q[ui] in sua d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ri]a illu[m] d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m] in d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m]. A[er]is l[ati]t[er]m[is]
 q[ui] a[er]is d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a; q[ui] conl[ati]p[er]i n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a n[on] ad q[ui]
 ens; imo n[on] alia e[st] t[er]m[in]u[m], q[ui] ip[s]a egredis a q[ui] agente. p[ro]p[ri]a
 est bona; q[ui] q[ui] unum conl[ati]p[er]i n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad aliud figuram e[st]

in

in suo statu completo saltem vim includere; ut in quibus
 rebus transcendentibus probari potest, nam ex eo quod tria concipi
 non possunt nisi in ad Deum, probatur transcendentibus, et est
 illum aspicere. Consi. v. quod alioquin nullum esse finem dis
 tinguenti a se cum sit eadem essentia, utriusque finis;
 quod si dicitur vim essentiam ad primum est aiv: quantum ad substantiam
 est passio.

Hanc vim vim esse essentiam per se habere. Quia alioquin vim
 quod aiv est, non esset unum per se, sed constabunt ex vim ad agens, et ex
 habere aiv. Confirmat, quod aiv est causa agens; sed causa essentia
 licet vim ad causam cuius est causa, quod aiv dicitur essentiam vim ad
 agens. Sed inveni, quod causa immo se ipsa dependet a re cuius
 est causa; sed hoc immo dependet nusquam dicit, nisi ubi est vim
 essentia. Quod causa essentia dicitur vim ad causam, cuius est causa; Mi
 sed per distumentas forma quod omni se ipsis ab alijs dependet; nam
 hoc ubi, quod in vim dependet ab hoc corpore locali, essentia illud
 per se. Et sic delectat modis.

Contra traditam aivm dicitur L. Henric. q. 11. p. 1.
 que. 10. et quibus. 1. que. 14. Carol. 5. Met. que. 15. Et respondet
 sic. Nulla est aiv a se, et immo non potest esse a se, quod nulla est,
 quod essentia respiciat suum primum. Sicut per: quod nullus est effectus a causa
 quam Deus immo non potest producere; Sed nulla erit aiv a
 causa, quod quomodo non potest esse a se, cum non debet maiori vim.
 Negans. Ad comprehensionem conceptu aiv, negabitur contrarium. Maior vim
 est, quod aiv procedit immo ab agente, effectus vim mediantem aiv; et
 per se media mediante hac, et illa aiv producti sunt. Sed vim per
 vim, non potest esse, nisi ab hoc vim agente; sicut hic vim vim sub
 hac non potest esse nisi ab hac vim vim.

Quod dicitur eiusdem spei primum esse a primum dicitur spei
 quod aiv, si dicuntur essentiam ordinem ad primum, Unde non eiusdem
 spei non possunt includere vim essentiam dicitur; alioquin haberent dicitur et
 dicitur. Consi. per. Quod labor productus per se est eiusdem spei cum
 labore productus a se. Quod aiv productus vim est eiusdem spei
 cum aiv productus a se, cum hinc vim vim eiusdem spei. Sed
 aiv illa dicitur vim ad sua primum dicitur, non enim dicitur dicitur.

conferre falſa p̄ia ipſus et' productiva calorſ et' eiusdem
 ſpei in matr' variant. Vñ in ſp̄i ad argum' diſtingues ariſ: ariſ
 eiusdem ſpei p̄iã eã à p̄iã ariſa ſpei, et' p̄ia matr' humanorū
 boni ariſ, et' humanorū formatr' nego ariſ. Hic n̄ respicit p̄i-
 am in q̄dam ab illis p̄cedit, et' n̄ ariſ agentis, ipſus agentis; n̄
 quo quibus ſale agentis e; un' et' agentia matr' variant in ſp̄i, in
 hoc et' q̄ e' agere ſp̄iã lovent.

Conſtabit q̄ p̄is ariſ emunt eiusdem ſpei, et' per conſe-
 quẽ productiva calorſ n̄ diſtinguet' ſp̄i ab ariſ productiva frig-
 oris; neq; ab ariſ productiva ditiſ creatura mia; q̄ et' e' inaudi-
 tum. Sequella p̄i q̄ p̄ia matr' ſumpta ſunt bonus ſpei, et' ariſ,
 dicunt eſſealem ordinem ad p̄ia matr' ſumpta, q̄ ariſ dicunt ordinẽ
 ſi r̄um eiusdem ſpei; et' hic r̄is e' q̄ et' et' n̄ diſtinguit' ab omnia
 et' ariſ; q̄ ſi r̄is in q̄ibus e' eiusdem ſpei, eſſia q̄um ariſm p̄iã e-
 iusdem ſpei. A neg. illõim, q̄ ariſ et' ſi dicant eſſealem r̄um
 ad p̄ium, ſp̄iã dicitur per et' q̄, q̄us ultimã respiciunt, ut in
 ſp̄iã dicemus.

Vergetis, et'. Q̄ ariſ dicitur duos r̄is eſſealem ad p̄ium
 alterum, alterum ad r̄um; ex quo utroq; ſequitur eã ens q̄ dicitur, et'
 n̄ p̄iãmentale. A neg. illõim, q̄ ariſ et' respiciat duo, p̄ium
 et' et' r̄um, e' unus et' r̄is tranſcendentis, q̄ p̄iã respicitur p̄ia
 ſi ſunt subordinata, ut ariſ et' q̄ in tu, q̄ respicit p̄iam in qua e'
 ariſ, quem productiv, p̄iam ad q̄ et' bonũ, et' in mia, q̄ et' et' et'
 p̄iã, et' Deum. Ita q̄ ſe h̄et ariſ; illius n̄ eſſealem tota e' r̄is et'
 et' tam ad agens, q̄ ad r̄um; e' n̄ q̄dam via, q̄ n̄ario includit
 r̄um à q̄ et' r̄um ad quem, tam et' et' et'.

Non dico hos r̄is p̄iã diſtingui virtutis, et' ſi p̄berit
 ariſ in unum r̄um contigi et' q̄ completum. Hic, in r̄um ad agens,
 q̄ respicit illud p̄mũm ariſ ariſ, et' complet' ariſm n̄ario. Et'
 ſi dicitur p̄iã ariſ conſtituere p̄ndum. Con ariſm in unum ad
 et' n̄, n̄ eſſealem q̄ completum, q̄ contigitur et' via, et' ſub hac contia-
 r̄iã ſpectat ad p̄ndum ſui et'.

Conſtabit. Sed dicitur ſignum eã unum et' ariſ, q̄
 includit dupliem r̄um, ad p̄iam alterum, alterum ad rem, q̄ p̄iã
 ariſ de ariſ, et' n̄ ariſ matr' r̄iã. A et' con. ariſ, et' neg. con. Hic

e. qd. vni signi se' dir. la. vni; nam signum ad p[ro]p[ri]am n[on] g[er]it
 dicitur quoniam dicitur, pro ut conuenit, in d[omi]no d[omi]ni cogniti. Item dicitur
 significatam et sem[per] dicitur quoniam trahem, ut fit in d[omi]no d[omi]no, prout e[st]
 signum vniuersi, et in signis existit. Aliquid t[ame]n dicitur, ut fit in alio
 bus d[omi]n[is], et q[ui]d vniuersi; et n[on] vniuersi ad p[ro]p[ri]um, et ad suum sem[per] se
 p[ro]p[ri]e eorundem vni. Q[ui]d nos n[on] asserere vniuersi p[ro]p[ri]e, sem[per] p[ro]p[ri]e h[ab]ere
 dicitur vni e[st] vniuersi q[ui]d fit, s[ed] t[ame]n in vni, quem dicitur ad p[ro]p[ri]um.

Sed iam q[ui]s d[icit] q[uo]d ad e[ss]e respicitur p[ro]p[ri]um, n[on] illud n[on]
 ut variari, id e[st] q[uo]d h[ab]et n[on] ad h[ab]ere s[ed] s[ed] imm[edi]atam, et t[ame]n h[ab]ere
 dependiam ab hoc vni agente, ut nec dicitur p[ro]p[ri]e e[ss]e, et dependere ab
 alio; et t[ame]n d[icit] q[uo]d p[ro]p[ri]e q[ui]d per hanc n[on] p[ro]p[ri]am dependat ab hac n[on] q[ui]d p[ro]p[ri]e
 dicitur per eandem dependere ad alia? I[tem] d[icit] q[uo]d Ita suar. d[omi]n[is] 20.
 sec. 5. no. 17. et d[omi]n[is] 45. sec. 3. no. 22. Q[ui]d q[ui]d ad n[on] s[ed] ab
 agente q[ui]d aliam vni, s[ed] se ip[s]a imm[edi]at. s[ed] id q[ui]d imm[edi]at. et q[ui]d h[ab]ere
 dicitur dependat ab aliqua re et p[ro]p[ri]e fieri imm[edi]at ab alia, q[ui]d e[st]. Et
 t[ame]n ex p[ro]p[ri]e vni, q[ui]d n[on] p[ro]p[ri]e variare extra. Et vni d[icit] p[ro]p[ri]e e[st] q[ui]d
 ad n[on] h[ab]ere e[st] exercitium istius vni agentis, ut fieri n[on] p[ro]p[ri]e, ut ab alio
 ex p[ro]p[ri]e, q[ui]d iam e[st] exercitium istius agentis, ut h[ab]ere p[ro]p[ri]e, et n[on] e[st] q[ui]d
 ab alio s[ed] h[ab]ere. Poterit q[ui]d Deus facere se h[ab]ere q[ui]d aliam vni q[ui]d
 faceret s[ed] n[on] h[ab]ere n[on] ad istius vni; vni t[ame]n facere n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 et vni facere.

Nec q[ui]s h[ab]ere n[on] e[ss]e q[ui]d p[ro]p[ri]e imm[edi]at. ab hac n[on] vni
 p[ro]p[ri]e procedere ab alia. q[ui]d h[ab]ere h[ab]ere n[on] ad, q[ui]d imm[edi]at. s[ed] ab hac n[on] q[ui]d p[ro]p[ri]e
 t[ame]n dicitur e[st] ab alia, ut ubique n[on] videtur eandem vni cum h[ab]ere n[on]
 e[ss]e imm[edi]at. p[ro]p[ri]e ab hac n[on] ad, ut h[ab]ere n[on] ad, ab hac n[on] q[ui]d. I[tem]
 e[ss]e et si imm[edi]at. fiat per hanc vni, n[on] fit e[ss]e p[ro]p[ri]e. s[ed] conuenit
 e[ss]e, ut n[on] e[ss]e aliam fieri n[on] repugnat. H[ab]ere vni ad, et imm[edi]at. e[ss]e p[ro]p[ri]e
 s[ed] h[ab]ere ab hac n[on] q[ui]d, cum h[ab]ere illud exercitium, cum ab alia fieri p[ro]p[ri]e.

Sedes vni ad vni fieri n[on] p[ro]p[ri]e d[icit] p[ro]p[ri]e n[on] e[ss]e p[ro]p[ri]e. s[ed] h[ab]ere
 ar. d[omi]n[is] 14. sec. 2. no. 20. et h[ab]ere. s[ed] in s[ed] p[ro]p[ri]e d[omi]n[is] 31. sec. 1.
 et q[ui]d q[ui]d ad e[ss]e q[ui]d et vni dependia e[ss]e, a sua q[ui]d, q[ui]d e[ss]e p[ro]p[ri]e
 s[ed] p[ro]p[ri]e iam vni et e[ss]e p[ro]p[ri]e. vni n[on] e[ss]e t[ame]n vni ad vni
 q[ui]d aut n[on] e[ss]e n[on] e[ss]e, ac p[ro]p[ri]e alia e[ss]e n[on] p[ro]p[ri]e.

Cora. s[ed] Des vni t[ame]n vni vni Deus sunt p[ro]p[ri]e in
 d[omi]n[is] t[ame]n, q[ui]d t[ame]n vni, s[ed] p[ro]p[ri]e vni vni d[omi]n[is] p[ro]p[ri]e

150
Nec dicat aetiam istam se ipsa immo pendere a sua idea qd n' videtur
retrō, q' p' illam dependeat. Hoc n' firm' e' prob' q' sic e' unum de aie
immabilem, et h'ic e' de transiente. ois n' alio tam immaturus q'
transiens e' immo dependia a g'rio, et per se ipsam ab ill'o pendet.

Don ut addit Suarez, disp. 4. lib. 2. no. 6. quilibet q'
pōt e' primario p' se ipsum. q' et, quod dicit in quantumque aliam
sua. It' ois primario sunt ut alia informet. Iq' h'ic h'ic n'
pōt in se sistere. It' semper e' ad usendam obam. Cognitio n' pōt et h'
dere in se, It' semper debet in obam leuare: et eructendo per se
liquas s'as it' inuenimus. Sic q' dependia q' pōt e' ut ipsa t'p' sen
deat, It' natio entendi debet ad alia, q' per illam pendet.

Vn' inferri v' impossibilem e' aetiam de ip' h'ic q' in
t' in se. q' aie n' e' aliqua entitas, per se, It' mijs, sepe dependia ab illa
inf'ra, qua mediante s'ra dependit ab agente. It' de rōe omi q' ut
s'it mijs aliaius rei, et de rōe dependia e', ut p' illam alia depend
deat, q' lum agent n' dependat a se per suam aetiam, nec obam a
p'ia per illam dependat ut e' per se notum, lo'is s'it, ut natio pende
at per illam h'ic: un' ulterius consequitur impossibilem e' aetiam h'ic h'ic.

Inferri v' n' bene asseruisse aliquos T. s' fact. 1. q'
que 27. art. 1. per uisionem beatam nullum trinum productum, e' n' uita
beata aie uo, q' natio postulat trinum, ut constat ex dictis. Deum
tam e' trinum immo talis uisionis ut illi uidentur q' in e' constat.
Deus n' n' producit p' ealem uisionem, neque uisio pōt identifica
ri s' Deo, q' tris extrinsecus illius, illam q' extrinsecus tris, ut s'it q'
res cogitatus Iq' meam, q' a q' h'ic h'ic cognitionem. Summi q' d'ari
n' pōt aie h'ic h'ic, danda e' aliqua qualitas per ealem uisionem pro
ducta, q' h'ic imago Dei ex p'ia, et in qua sit h'ic h'ic uisio beata cog
sitab, nec opus e' ut talis qualitas proportio n' q' Deo in esse n' q'
satis e' q' proportionem h'ic in se p' h'ic h'ic, et h'ic e' h'ic h'ic h'ic
p' h'ic que 12. art. 2. disp. 1. Iq' ibidem disp. 28. cap. 2. Suarez.
De Deo uno et trino tract. 1. lib. 2. cap. 11. Tom. 7. met. cap. 7.
que. 2. et e' lo'is p' eam que dicit D. Aug. aperte, ut probat
Suarez. lib. 2. s. Pratorca.

It' p' h'ic n' d'at' qualitas q' h'ic imago, et s' p' h'ic h'ic Dei
q' nulla d'at' q' h'ic imago h'ic h'ic. It' e' h'ic h'ic h'ic h'ic h'ic h'ic

et in accidentibus quod dicitur aia ad aia, et illarum productives. Iuar. q.
 disp. 20. lib. 5. p. 1. et disp. 48. lib. 6. q. 9. de substantialibus quod dicitur
 licet earum terminus efficiere unum per se in his productibus quod dicitur in hiis. Quia aia
 ubi considerata est minus substantialis incompleta, et imperfecta; quod natio
 efficitur unum per se cum termino; minus n. substantialis ille est quod cum substantia unum
 se constituit. Unde quod est ens imperfectum, et incompletum ordina-
 tur ad completum per se cum termino; quod aia ordinatur ad completum per se cum
 termino, ad quod est via. Et longum quod motus, teste teste, prout est via ad terminum
 rediit ad primum sui terminum; quod efficitur unum per se in illo; sicut est ratio de
 aie substantiali; quod hoc prout est via ad terminum unum per se cum termino efficitur.

Hoc in arguere aequo probant de accidentibus substantialibus, ac de
 accidentibus: ubi aia dicitur generatim aie aie efficitur unum per se in his terminis.
 Unde quod aia quibus est via, et tendit in efficitur in supposito illum in suo esse
 constitutum, ita constituit; quod si non efficitur cum ipso unum per se
 dicitur ita per se. Aia est unum: substantia patet: quod quod efficitur unum per
 aia, et aia supposito illud in suo esse constitutum, et longum quod prout
 que ad illius integritatem; quod est contra quod quod si supposito aia in
 esse constitutum. Ita potius constituit efficitur unum per se cum termino consti-
 titudo: quod aia unum per se constituit cum termino, per illam productivam;

Denique de ens creatum includit natio apim per se
 productivam, et per se continuo conservari. per se est aia ens ab
 alio, et ens dependens. Ita n. dicitur ens ab alio, et dependens per a-
 oem, quod efficitur unum per se cum termino; quod aia efficitur unum per se cum
 suo termino. Nisi si quod omnes causas reales dicitur identificata cum efficitur quom
 constituit efficitur unum per se cum termino. quod est. Et longum 2. quod si aia
 si efficitur unum per se cum termino, nulla entitas creata potest esse unum per se
 quod nulla entitas creata dari potest sine aie creatura, et conservari via
 illius, quod est. Longum 3. quod ens in alio, quod, aia, quod efficitur unum
 unum per se cum termino, per quem est in alio, quod idem non dependens ab
 alio, et non aie, per quem dicitur ens ab alio, cum videtur per aia.

Arg. 1. Si aia efficeret unum per se cum termino, redderet
 ad finem sui. hoc autem est finem, cum aia constituitur per se finem;
 quod si efficitur unum per se cum termino. Sed longum maius, de aie prout est
 et quod minus. Nam aia prout est via, et tendit ad terminum rediit ad
 finem sui productivam; et prout sic finem non constituit: Ita finem finem

ad agens constituit primum aios, ut pib ex dictis.

Arg. V. Si quis efficiet unum per se cum triu, est aliquo illius complementum, ita n. e. q. et. Illud pib qd ois unius efficiens unum per se cum et modificata e, abiquo nio illius complementum, ut pib in substantia in nio, et in habentia in aios, et nio patendi qd alium salva e. Minus no pib qd h. aios est complementum huius in pib aios variari ad eundem triu, ita pib; labor n. q. produci- tur per hanc nio, aios pib produci per aliam, q. et. No neq, quia. Et a pib aios quibum pib in aios, qd aios in eundem triu aios ondu, et contra complementum qd ad illis aios, semper om- que pib eadem entitas triu, quam manet eadem entitas allicentis, pib- pleabi per in habentiam, si per nio existendi per se, et eadem en- titas Subia, si per hanc, si per illam substantiam compleabi.

Arg. VI. Si n. et alit unum qd cum et ubiata, q. nio, aios unum produci. Segr. loria. Si n. e. q. No pib, et n. substantia in aios aios constituit, et n. pib. On, aios e. eiusdem unum triu pib- ubi, e. n. ipsum pib triu. Si nio e. bnta rōis a. re ubiata, ut pib.

Illigens ex dictis agens ita identificari cum triu, ut sequat illi- us complementum, et si, qd aios debet proportionari cum triu cum q. identifica- tri, q. illa complementum, q. dabit in triu, debet et dari in aios. Si pib triu/om- bet partibus, aios quoque partibus contabit: pib pib simplex aios q. pib simplex erit; ut docet sub. diff. 12. lect. 17. d. nio. q. et pib.

Arg. VII. Si pib qd produci huius nio ab eo in substantia de- pendentis ab illis e. indivisibilis q. et si sit attingit huius aios d. nio, aios q. semper segit complementum triu. Si pib. nio, illa aios e. indivisibilis q. ad separatem: huius e. pars aios bnta ad alios e. ipse partibus ab illa si aios bnta ad nio lora. nio. Et indivisibilis aios e. eadem q. d. nio huius entitatem triu huius ad alios, et ad unum, quo nio. Nam si bnta lora nio huius pib nio, illa bnta aios partibus ad nio, et partibus ad huius huius indivisibilis nio inseparabilis: qd n. pib pib una huius aios contemari, pib n. d. nio pib pib.

Supra pib nio aios nio e. separabilis, nio ab di- o. pib. nio pars huius aios pib nio huius aios; q. nulla in ea d. nio d. nio, et contra e. semper imparabilis, et indivisibilis. No nio nio nio in rebus, q. ad unum huius lora nio nio, et est d. nio: ut pib in

coloribus, & si in sua cui reati distinguantur a suis a puncto dani que
 plerumque sunt multa loca. Et ita habent haec partiales ariet, quia non
 sunt in se connexa, ut una non possit conservari sine alia.

In his partialibus arietibus quae trahuntur ad hoc non agens in hoc sub-
 to esse diversam a partialibus arietibus tracta ad idem agens in alio subto: quod si-
 lens sit idem, attamen haec pars in uno subto est essentia connexa cum alia,
 partialibus tracta ad unum; haec non semper erit diversa, quod unio est unita: in
 quibus tractibus arietibus quae sunt in se, et unio variabilis, prout quae variabilis est
 arietibus variabilis in se.

Quaeritur & quod si arietibus efficiunt unum per se tractibus,
 et arietibus efficiunt unum per se. Non cum diffinitio, quod si tractibus si pro-
 ducuntur & si arietibus partialibus inseparabilibus in se, tunc illas partialibus arietibus
 filere unum quod si; tunc sunt ad invicem in se parabilibus, et ad eum
 quod est unum & si tractibus. Si non si efficiunt unum per se producantur
 & arietibus ad invicem separabilibus. id est quantum per se, tunc ab al-
 tero separari, tunc si efficiunt unum per se, id est si debet quae est tra-
 ctibus; ut si in introductione longi tractibus, nam arietibus producantur in
 se per se separata si a ma, et est contra, & si debet tractibus est
 producantur tractibus, & longi tractibus in se per se unum per se, & si agens.

Quaeritur deinde si debet tractibus conservare quod debet per se con-
 si tractibus, nam si & si in se separatas ad invicem, id est per se efficiere per se
 arietibus arietibus quae illas in se conservabunt. Si non debet conservare, quod
 debet per se tractibus quod arietibus per se arietibus partialibus, id est per se efficiere per se
 tractibus, quod si arietibus per se arietibus producantur; id est naris dandam est a-
 liam tractibus. Ut si debet conservare nam arietibus, quod in se per se parti-
 arietibus arietibus in se per se arietibus producantur, naris debet in se producere
 de novo, et conservare per se nam arietibus tractibus. Et ratio est quod si separ-
 tiales, & arietibus arietibus, ita naris sunt connexa, et in se se defendentes,
 ut nequeant separari, nec separata conservari.

Section 60

Quomodo arietibus distinguantur a termino?

Quod si arietibus sit immans, et tractibus tractibus distinguantur a hoc tractibus.
 Quod si arietibus producantur per se arietibus per se conservari per se illa: arietibus per se per se
 conservari per se tractibus, cum sit arietibus tractibus ad alium. Quod si, quod tractibus producantur

labi, q̄ ab illo spirari debet. Consi q̄ tota distio de nominis
 unius aui, ab aſia, de huius a trō; q̄ ab illo spirari debet. Mai
 pit q̄ iſco cauſaſio ſahit dicit, q̄ e propuſioſ carriſ, ſe ali q̄
 in eſpediati ab hoc agente, ſe ab illo; et ſa am de refrigeratione, et
 de alijs, q̄ et.

Arg. IV. ex vi S. afferentium B. quitionem, ſe ſat ab
 nomine, ſe ab Hippo. tempore p̄ſa ſp̄i; ſa q̄ lonter aſunt ſano.
 re Beatorum: hoc aut' n̄m on eſt, n̄ ſentirent q̄ſ ſp̄iari p̄ſoſ
 males, q̄ et. S̄ ſe q̄ſ hoc prouenire ex igne ſp̄i q̄ſ
 h̄ie et q̄nt' n̄ḡſ e eiuſdem ſp̄i. S̄ am h̄um̄ p̄ſa in aſſiſſiſ eſſi
 am eſſeſtium utiſſiſ ocaſa, et ſe am conſtantem ex illi et lu
 mine e p̄ſum q̄ſa q̄ſum illiſ. Hoc aut' conſtantem quiſ n̄ uet
 in h̄ie, et in Angliſ ſe diſ h̄im ſp̄i.

Arg. V. Aio respicit eſtati p̄ſum a q̄ procedit: q̄ ab il
 lo h̄iam ſp̄i adſumit. P̄ aui q̄ relata, tranſſenda h̄um̄ h̄iam ſp̄i
 loim a q̄ſuſ q̄ſ eſtati reſp̄iunt; ſe aioſ reſp̄iunt eſtati p̄ſi; q̄
 ab illiſ e adſuati, e q̄ adſuati ſp̄i h̄um̄. Arg. lon. eſt a p̄ſo
 boim antecediſſiſ aiaſ relata tranſſenda h̄um̄ h̄iam ſp̄i a q̄ q̄
 reſp̄iunt reſp̄iunt, tanq̄m ab yſtims aiaſ, a q̄ detranſi. In q̄ aiaſ q̄
 ſinabi p̄ſoſ d̄ a p̄ſo ſp̄i orationem ad ſp̄i; et h̄iſ h̄iſ ſa q̄ a
 aie uſtioniſ reſp̄iunt; a trō et ſe a p̄ſo ſe h̄um̄ auiſ h̄iam ſp̄i
 em.

Arg. VI. Aioſ ſp̄iatiſ p̄ſentem et h̄im: q̄ aioſ
 p̄ſum ſp̄i et ſe p̄ſum ſp̄iatiſ. Arg. lon. Aio e q̄ relati
 ſi diſtantiſ a h̄im et h̄im in n̄ia ſp̄i. atq̄, a h̄im adſuati h̄i
 um e ſanq̄m a ſa mati, aui eio e q̄ ex h̄im p̄ſo a h̄im, ſe
 q̄ ſaſ e, q̄ a q̄ ſa diſtantiſ h̄iam q̄ſericaſ diſtantiſ, et q̄ſ di
 ſimul. Non aio e ſp̄iſ p̄ſoſ h̄i illum q̄ſaſ ſp̄iatiſ
 reſp̄iunt, n̄ iſa uio ſaſ; quare aui a h̄im h̄iam diſtantiſ ſp̄i
 de h̄im; relati uio tam a h̄im, q̄ a h̄im q̄ ſaſ h̄im et ſe
 eſſe ad.

Arg. VII. Aioſ uitaſ, et ſe uitaſ ſp̄i diſſerunt; ſe
 on ſp̄iatiſ ſa diſſerunt q̄ ſp̄iatiſ e p̄ſa; q̄ aui q̄ ſp̄iatiſ ſe
 et a p̄ſo ſp̄iatiſ h̄im. On n̄m q̄ ſp̄iatiſ eiuſ ſp̄iatiſ p̄ſoſ
 a h̄im Deo, et p̄ſoſ a Deo ſp̄iatiſ eiuſ ſp̄iatiſ h̄im; et ſe a